

ու վառեն է, թիւրք կառավարութեան պաշտ
նատարներէ կամալականութենէն ու անարդա
կանութենէն. անա այն հօր արդէլը, այն շինա
բան պատր, որ կանգնած է այգլիսի անձա
նուէր, թէ և ոսկեւաթիւ, անհասնելի առաջը
Այսպիսի պարագաներ կարող են բոլորովն
ոչնչացնել, անհետացնել նոցա սրտիկ մէջ
ղած կայծը, և ճշմարտ և թէ դրանք նրան պ
տահեն, որուն զիմէ նա, որի պաշտպանութի
նը խնդրէ նա. կառավարութեան և օրէնքի
բայց թիւրքի կառավարութեան ու օրինաց ա
ռաջ ինչ նշանակութիւն ունի ոչ մասնազատ
անձը, նա մասնաւոր հայր. Հիմայ նոցանք հոր
ցը. ենթադրենք թէ Հայաստան գնացողը ու
սարնակ մի քմիշէ է կամ ուսուցիչ. նա ևս են
թարկված է զանազան անաշուղտութիւններ
կնչպէս՝ նմութեան ապրտեսոր լիովին ապա
հովված չը լինելուն կամ քիւրդ ու թիւրք
աւազակների կողպատութենէն օղտա չը մնա
լուն, բայց արդեօք նա տաճկաց կառավա
րութեան պաշտօնատէրների կամ նոյն խա
օրէնքի առաջ նոյնպէս անպաշտպան է, ինչ
պէս նրա տաճկահպատակ եղբայրը. Այն նա
հօր պաշտարան ունէ այն տէրութիւնը, ո
րին նա հպատակ է. եթէ ուսուց տէրութիւնը
ոչ մի խտրութիւն չէ անուս իր հպատակ հայ
և ընդի առւսի մէջ, եթէ նրա օրէնքորութիւնը
մի է ամեն հպատակ արդելի համար. միկէ
նա, այդ տէրութիւնը խտրութիւն կանէ իր ը
պատակները պաշտպանելու օտար տէրութեան
մօջէ. հապա ինչու. համար են նրա հիպա
տոսները և ղեկավարները այն տեղերը, ոչ ապա
քէն իր սեփական հպատակներին պաշտպան
ելու համար. Ի՞նչ է դուր զալլոյ արեմն այս ասած
ներկցս. այն, որ առտարնակ և տաճկարնակ հայ
երկոտասարգներ գնալով ի Հայաստան իրանց
թշնառ. եղբայր մտա գրական դրա խիւղը կրտ
քելու գիտաւորութեամբ, թէպէտ և կը պատ
հեն զանազան խաղաղամեծի և ղեկավարութեան
այնու ամենայնիւ ուսուստատեցին աւելի պաշա
նատարներէ և անաշուղտութեան օրէնքներէ